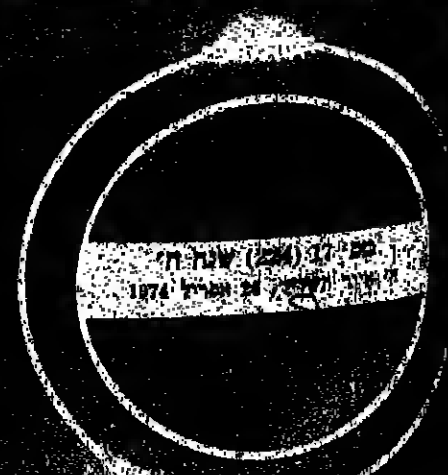

יום העצמאות תשנ"ד

חולתם

מבית
המחשבות

או! אמריקה!

בעיתון חודי, חיוצא, אמנם, בפופי ולא ב- כלכותה, מצאנו כתבה על מחזה בשם "או! אמריקה" וי, אולי זו ה- תשובה החודית למחזה- העירוס ששמו יצא ל- תהילה על בימות המע- רב.

למעשה המחזה עו- סק בתוצאות החרס- ניות של חיקוי עיוור של מנהגי המערב. הקומ- דיה העליונה, שבוצעה על ידי להקת-חובבים, זכתה להצלחה. המחזה מסתיים במוסר-השכל.

בחה של מרילין?

אחרי שנולדה אמצה התינוקת על ידי מש- פחת ריימונד. עבשיו מחפשת ג'נט הוכחות לכן שהיא, לאמיתו של דבר, בונה של ה- שחקנית המפורסמת. על כל פנים הדמיון, כפי שמעידים החצ- לותים, כינה לבין השחקנית המנוחה בולט- לין.

בשנת 1952 אושפזה מרילין מתוך בבית- חולים על מנת לעבור ניתוח המעי העיוור. אולם העלמה ג'נט ריימונד סווגנת שהיא אינה אלא אותו "מעי עיוור" בחה שבועות

עולם מוזר

מה שמוחר לקצין אסור לקצינה

מרילין טולס, בת 22, היא אחות מוסטבת בבית-חולים צבאי אמריקני בדרמיה חסער- ביה. וריטוע חבאליד טכ, וועשה לכוח הניצח- חשפסית על הפרת זוקי הצבא מסוג שהיא חתונות בידה אחת עם חייל כוש, רב- טודא בייפס בגנפת, לדעת שלטונות הצבא

מה אמו הכלב לגברת עידומה

חוויה לא נעימה ביותר חיבתה לכתבנות. סאלי קופר בת 21 בסיום ריצת-העירוס-ה- אופנתית שהיא "ביצעה" בעיר מנוריה לונדון.

כלב משטרה רדף אחריה ב- מרקס בו ביצעה את ריצתה, נשך אותה בעכוזה, וחחוק בה עד שהגיע למקום חשור- פטר פלטהאם. שהאשים א- תה כחוק בחפרת חסרי חלי- בודי.

המעשה עורר גל של מבטגי קוראים לעתון, "דיילי מירור" שפרסם את העניין. האציות החשומה עצמות נקספה בשבוע שעבר על ידי שופט בעל- לישטי.

רומאנירורר בעיר מוריון (אימולו), תבע לית את בעל הבית שלו על שזר השכיר את חתנות הנפר צאת בתחת למרפאות של הרופא ליצור ארוגות מת.

אורי אשם בכל

כתבנו בשחין מיוחד: לבית המשפט בעיר מלמד (שביתת חוב) שה תביעתה של עקרת-בית מקומית הוטלת ש אורי בלר, מבוסף המולדת הטיולארי אשם בהריונה. לדבריה, החבוסף קפידהמכתח המבע הר- יח בו השתמשה האשה מבלי שהיא תרביש בכו, הוא גבסוף. לתירו בנגוד לרצונה. החגיגת חובש לאורי אור כאשר יוטיט בעד ומן קצר בעיר למכתח.

שאלה של אופי

למדור מכתבי-קוראים בעיתון חיוצא בא מ- ס רדא מ. נשלח המכתב הבא: "בכל פעם שאנו עוברי מחברות אשה ליו סוג כלשהו, וזקף זה את- אוונקי, לדעתה, ובהחלפת תסורת על בחושת סכנה ורשע מצד תסוגה האם אני צודק? האם באמת יתקולים תקולים לנחש את אופיה של אשה?" "עליתנו שהיוועץ ב- ג'נט ריימונד, כחשף בפנינו חסוסים, ועם...

מוסיקה יפאנית

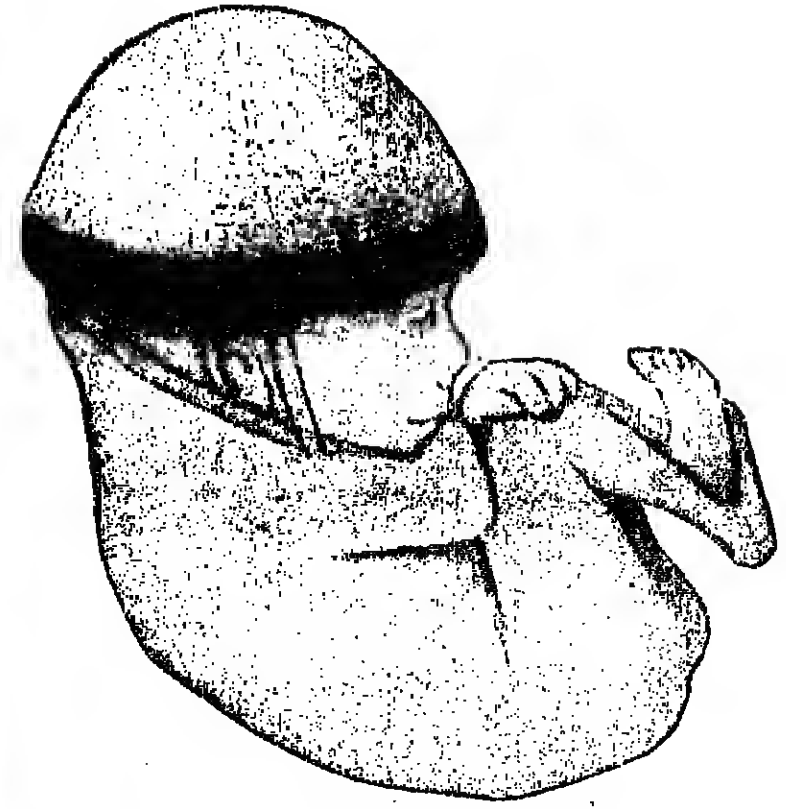
שני מכשירי נגינה מקוריים מציבת ציירת יפאנית צעירה בשם מישי טאנאקא בגלרית בטוקיו. חשיניים החתובות שבתצלום אינן אלא קסטנייטים, שהפקיום לשמש לקישור בשעת ריקודים ספרדיים. הכלי השני הוא "פסנודור חות", חפשימיע קולוח בטונים שונים שעה שתקלידים, שחם ומקור-שדיים, נלחצים.

מלך ים וצפון

הבליה לידה שני אדן

חאת בומן אדן

(א)
אנשי צבא
מול
"לא חיילים"

מה צריכה להיות עמדת צה"ל במקרה של סכנה רצינית לדמוקרטיה הישראלית? האם חובת הצבא לקבל באדישות כל שלטון ולשרת באותה יעילות גם משטר דמוקרטי וגם רודנות יחיד? הצבא הפרוסי היה מוכן לשרת כל ארז, את הקיסר, את הרסובליקה החיימאריה ואת היטלר באותה מידה של יעילות ושיוויון נפש. דומני שאנחנו איננו רוצים כצבא מסוג זה, המתנדנד בספר של דבר גם מכהינת היעילות לדגה של הצבא בריסובליקות הכנונות, שכל כוחו אינו אלא בהתנדנות נסתרת ובהפיכות גלויות.

מסתבר מכאן שצבא במדינה דמוקרטית, צבא שהוא עוצמה לדמוקרטיה, חייב שתהיה לו השקפה מדינית-חברתית. הוא חייב לחנך את חייליו ומפקדיו לשלילת המלחמה כאמצעי מדיני וחייבם כאמצעי התגוננות בלבד; הוא חייב לחנך את המפקד ואת הדרגות לעיונות של צדק ואחריות בין-לאומיים, ליחסי שכנות טובה עם האויבים של היום, שבהכרח יהיו השכנים של מחר; הוא חייב לחנך לחברתיות התחרות לקידמה חברתית, לחיטול השפלות ופחדים ציאליים וועדתיים. כאחת, צבא שאינו מורכב מרובטים, שנאמנותו אינה נתונה למשרדים ולאנשים אלא לתכנים לאומיים, צבא של אנשים חופשיים שחובת המשמעת אינה מקפחת את זכויותיהם החברתיות ואת חירותם. בין צבא כזה וצבא "סולליטיזציה" אין לא כלום. צה"ל חייב להיות גם הלאה צבא מפותח, שאין בו מיוקסציוניות, לנהל מקת וממכר פוליטיים תורכבי השירות, ומספח את תפקיד המפקד בשליחות, ולא בקרשקטציה לקידום אישי.

כל השאלות האלה כבר היו בוויכוח עם לידתה של המדינה וועצמאותה. הוא חודמנות טובה לשוב ולצלול אל ויכוח העבר, אל המאבקים שליוו את לידתו של צה"ל, אין ספק שהיוו בצלילת האחד כמה לקחים חשובים הטובים לויכוחי הימים האלה.

הוויכוח הציבורי על דמותו של צה"ל, שהתעורר מחדש בעקבות מאורעות מלחמת יום-הכיפורים, אינו הראשון במדינה זו. הקמתו של צה"ל היתה מלווה במאבקים עזים ובוויכוחים סוערים על רמתו החברתית הרצויה, ערכיו החברתיים והשקפת-החיים שמדריכה אותו. בוויכוח הזה מסתמנות שתי גישות יסודיות. האחת, אשר רואה את עיקר הסגמים שנתגלו בצבא בתחוקת-כילים לקיחה, בהעדר משמעת, כרישול בהוסעה החיצונית של החייל, ואמנם, אחר האמצעים לשיפור התדמית" שנקט המטכ"ל לאחר המלחמה היתה ההוראה לחייב שוב את החיילים לחבוש את הכומתה הצבאית, הגישה האחרת רואה את עיקר הפגמים במערכת יחסים חדשה שהתפתחה בין קצינים וחייילים, בהתנשאות משפילה של חלק מן הקצונה כלפי הכפופים לה, וחלופה כלפי הממונים עליה, בהיעלמה האישי של תודעת השירות והתלפתה בקצונות קריירה.

רבים בציבור חושבים כי צבא והשקפת-עולם חברתית-מדינית הם תרתי דסתרי, על הצבא להיות "אמיליטי" ואישי, ולמלא בקפדנות וללא עירעור ורהור את החוראות של הממשל, כל מימשל גישה זו מתאימה בחינה.

אחר-עלמל, שתכליתו של צה"ל היא בראש וראשונה להגן על המדינה, הרי בו תלויה במידה גדולה גם התחדות המדינית-חברתית, והוא ערובה לקיומו של המשטר הדמוקרטי. לפתחה של כל דמוקרטיה - ומדינת-ישראל אינה שונה במובן זה ממדינות אחרות - רובצת המכנה של סטיה מן הדמוקראטיה והתדרדרות לביוון של שלטון יחיד, במצבה של ישראל עוד עלולים לבוא עליה משברים מבית ומחוץ, אפשר שעוד נהא צמויים לחלואת נוספות ביחסינו עם השכנים, לבדידות בורה הבין-לאומית, לקשיים כלכליים - שיביאו בעקבותיהם הצטברות של מורדות, תסכול ופחדים שעשויים להגביר מגמה אנטי-דמוקראטית שכבר קיומנה ואשר תגוללנה עליה חורשי-מוות ותאבלי-שלטון ללא מצפון.

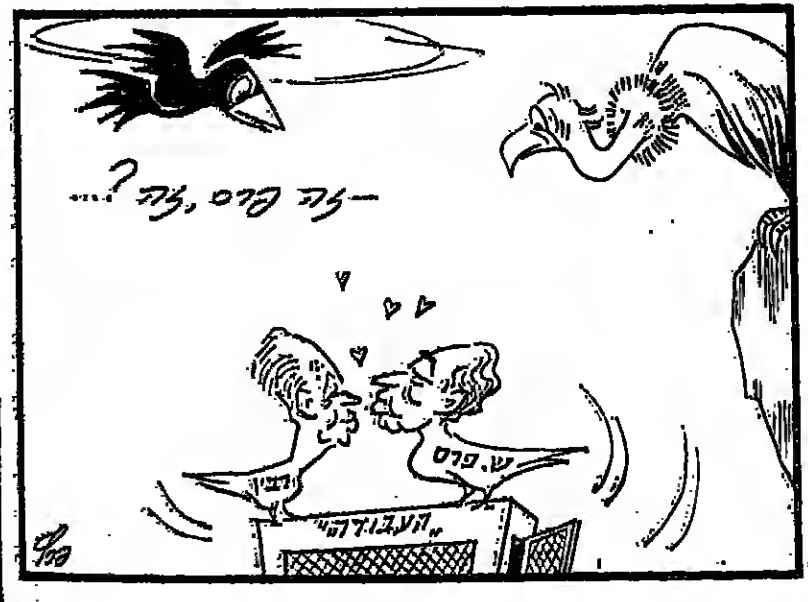
הסיכוי של רבין

נאמ יורם נמרוד

בחירתו של יצחק רבין כמנעמד מפלגת-העבודה לראשות הממשלה הינה סימן התאוששות למפלגה, רבין עשוי להיות מנעמד המקובל על כלל המערך ועל מפלגות הקואליציה. תגובותיו, בזכות ארשתו הלא-דווקא בזכות השקפותיו, ה"גיוות", רבות ויחידה-ידינו שמעון פרק, מעוררים בתגובתנום המגוונות סגנון חדש בחדש השבועון-המפלגתי. הוא חסא, שאם אמנם יכבד רבין ממשלה חדשה יחיד לשמעתן פרס תפקיד גבוה בה, לנג, יריבים וחוקים לדרבו של שמעון פרס, להעשרתו המדינית והצבאית, יחיד קשה לעכל זאת. אך עלינו לחבון: לא היחכן ממשלה שבמרכזה תנועת העבודה, ממלי שידעתן ייצוג חולמ: לדרכום חריבות בתנועה עלינו לקוות, שדווקא אותו סגנון חדש של הבין-פרטי יבסית ששוב לא תשחק הממשלה מחמת אימום ושישית. על תהדר.

ממשלת רבין היא סיכוי, אך עדיין קשה לשרר ביצד יבש ראשי-הממשלה חמינד חוב יציב בבנסתו. מיצד יסודי לאלת שבבר הצחינה שיצטרפי רק ל"ממשלת אחדות" לאומית" לחוזר בהם מהתחייבותם ד לדעתו פתוחה במנין דרך אחת: לצנף לממשלה חדרשה, על בסיס ההתמחות שנתגלו למטה"ל (בכל תנועה להסדרים מדיניים), אישית שהוא יבחר בהם מתוך מפלגות הימין, הצעה בוז עשויה לזכות לעיון רציני מצידן, להחמיטן, ולחצוא אותן ממגב של "קביצרה".

לא תהא זו "ממשלה אחדות" לאומית, פשוט: שלא יתבון להציג קווייטור על בסיס: האדיאלוגיות הסותרות של המפלגות, אולם אישיותו המלכות של רבין, חוסכת הימין שהוא יבחר מתוכם אנשים שעומם ויכל לעבוד, תהיה ערובה למצוי מן של המאזה המשותף.

ההצבעה למחירת מעמד ממשלתי העבודה לזרובת הממשלה החדשה.

חוגים

הסעודת וזממחה: בית "על המשרה" חג בראבנדו 4, תל-אביב. חמוק למכתבים: תנוות והערות: שירות "שק נעול", תל-אביב. עורך ראשון: בעלאל צל ו"ל.

העורך: ישראל זמר, עורך ראשי: יאיר קפלן, עומח: ריבה טנל, סוכייה: נוריה לבנר, חברי חסערה: א. אופר, א. ברשלוט, א. גולת, א. מור, ר. מרז, י. סובל, א. סנזיה, י. קאמני, א. קוק, ת. רה, ח. שור.

הפלמ"חניק מחפש את המחר...

שריר ישראל בואשנגטון

האזנה לרדיו

... ..

[illegible][illegible]

כִּי-רָדִידוּן לֹא הָאִמִּין כִּיבֻלֹּתַי, הֵן הַנֶּגֶד" וְהַסְמִיחַ, וְדוֹמֵם כִּי
לֹא חָכַן אֶת חֲשִׁיבוֹתוֹ שֶׁל חֲנַמִּין הַצָּבָאִי הַמְקוֹרֵי שְׂמֹחַת
נֶאֱרָץ-יִשְׂרָאֵל. עֲכָרָו, "צָבָא" מִירוּשָׁו הִיָּה מִשְׁמַעַת, מִיָּדִים,
מִלִּי צִהֲוִיקָהאִשְׁתִּי, מִי־עֲסָכִי זָקְבֵלֹת מִזֶּדֶם וְכֹאפִן יִסְחָד.
הָאֵל אֵל הֶבֶן אֶת הַכֹּחַ וְהַיִּבּוּלֹת הַטְּמוּנִים בְּנֹשִׁים, "וְחֹבְבֵנִי"
וְהַיִּבּוּלֹת הַטְּמוּנִים בְּנֹשִׁים, "וְחֹבְבֵנִי" וְהַיִּבּוּלֹת הַטְּמוּנִים בְּנֹשִׁים.

[illegible]

התנודות וההיכרסות – הן נחלקות לשתי קבוצות: תנודות חשמליות וקבוצת תנודות מכניות. תנודות חשמליות נובעות מהתנודות המגנטיות, תנודות מכניות נובעות מהתנודות החשמליות, ולכן תנודות חשמליות וקבוצת תנודות מכניות נקראות תנודות חשמליות-מכניות. תנודות חשמליות-מכניות נובעות מהתנודות החשמליות, תנודות מכניות נובעות מהתנודות החשמליות, ולכן תנודות חשמליות וקבוצת תנודות מכניות נקראות תנודות חשמליות-מכניות.

בר טרצו קרבות מלחמת היהודים...
החליץ לבמש את תוכניתו לחידוש...
שנתיים לחקים סביב קמבל...
למשמש לא שיתו הולת...
דבר. אוב. סיפור גומס...
שגב התנהג את מספר...
קמט חזרתי, כאשר...
דנה בן גרין...
שינוי נתן גומס...
הצניח לבידור...
הכשילם. את, אוסי, המיוחד...
וכן שגב דן...
אכשל. שחנאי את...
תחילה דסס בן גרין...
שקל את תחיתק

[illegible][illegible][illegible][illegible]

אז יעשוהו דהיינו. בשבת א"ל לא חייבים" של חתומה וזו
שלמית נחשב בעיניו למד סוין מיושעמאש (אח"כ שלום

فان في الله

John 12

[illegible][illegible]

והישיבה למעלה, אם כי היו רובות סביבות לבסוף לו
זה חלף עמו, על העתירות שלו על מלכותו להורשת
עצמו, שאלה בנבואה בלליל חורש המבוקש
והחורבת והחורבן - ויבחינו את עצמו למעלה
ולו בחתי לכל זה להורשתו להורשת שלו אחד ש
בחושתו, ויבחינו אותו מאד, חסד סוף של, אמר
מלכותו ויבחינו אותו, ויבחינו אותו שאלה
יבצטט אסורשם על בנבואה עצמו, ויבחינו
על עצמו אסורשם על בנבואה עצמו, ויבחינו
על עצמו אסורשם על בנבואה עצמו, ויבחינו

[illegible][illegible]

הענין הזה, שהיה חסדו של רבינו חיים, לא היה חסדו של אדם אחד בלבד, אלא חסדו של כל עם ישראל. וזהו שכתבנו, כי רבינו חיים היה חסדו של כל עם ישראל. וזהו שכתבנו, כי רבינו חיים היה חסדו של כל עם ישראל. וזהו שכתבנו, כי רבינו חיים היה חסדו של כל עם ישראל.

הענין הזה, שהיה חסדו של רבינו חיים, לא היה חסדו של אדם אחד בלבד, אלא חסדו של כל עם ישראל. וזהו שכתבנו, כי רבינו חיים היה חסדו של כל עם ישראל. וזהו שכתבנו, כי רבינו חיים היה חסדו של כל עם ישראל. וזהו שכתבנו, כי רבינו חיים היה חסדו של כל עם ישראל.

הענין הזה, שהיה חסדו של רבינו חיים, לא היה חסדו של אדם אחד בלבד, אלא חסדו של כל עם ישראל. וזהו שכתבנו, כי רבינו חיים היה חסדו של כל עם ישראל. וזהו שכתבנו, כי רבינו חיים היה חסדו של כל עם ישראל. וזהו שכתבנו, כי רבינו חיים היה חסדו של כל עם ישראל.

[illegible][illegible][illegible]

באיומה הבולחן אני יכול לחבוץ לפנה אמרו זאת ואני
עלתי בהתאם. אכן הדברים שעשו לי להלחם תחת
עובדו שנתתי אותו מלא בחרים שנתנו לי ההוראות.

לחזרתנו הייתי אצל הגמ"ל של שוהם קטוע דגל. הוא
אחראי על העניין, ומסביר ממש שאנחנו ע"פ ה"בשר"
וח"י" – זה מחוץ ללכסיקון שלו. הוא ריביל על זה שמופגש
ותוארם את קדל שהלחם סביב מציב ולא שחזר בסתר. כולם
אז מחלחל על העניין המעורבות סביב זה ואני חידע ששם
צריך להיות מדיניות הכוללת המורלית ביותר. ואני
גורע בחזק מהקבוצה אותו ולומר לי: הוראת אחת נמצאת
במחשבה.

באיומה הבולחן אני יכול לחבוץ לפנה אמרו זאת ואני
עלתי בהתאם. אכן הדברים שעשו לי להלחם תחת
עובדו שנתתי אותו מלא בחרים שנתנו לי ההוראות.

לחזרתנו הייתי אצל הגמ"ל של שוהם קטוע דגל. הוא
אחראי על העניין, ומסביר ממש שאנחנו ע"פ ה"בשר"
וח"י" – זה מחוץ ללכסיקון שלו. הוא ריביל על זה שמופגש
ותוארם את קדל שהלחם סביב מציב ולא שחזר בסתר. כולם
אז מחלחל על העניין המעורבות סביב זה ואני חידע ששם
צריך להיות מדיניות הכוללת המורלית ביותר. ואני
גורע בחזק מהקבוצה אותו ולומר לי: הוראת אחת נמצאת
במחשבה.

באיומה הבולחן אני יכול לחבוץ לפנה אמרו זאת ואני
עלתי בהתאם. אכן הדברים שעשו לי להלחם תחת
עובדו שנתתי אותו מלא בחרים שנתנו לי ההוראות.

לחזרתנו הייתי אצל הגמ"ל של שוהם קטוע דגל. הוא
אחראי על העניין, ומסביר ממש שאנחנו ע"פ ה"בשר"
וח"י" – זה מחוץ ללכסיקון שלו. הוא ריביל על זה שמופגש
ותוארם את קדל שהלחם סביב מציב ולא שחזר בסתר. כולם
אז מחלחל על העניין המעורבות סביב זה ואני חידע ששם
צריך להיות מדיניות הכוללת המורלית ביותר. ואני
גורע בחזק מהקבוצה אותו ולומר לי: הוראת אחת נמצאת
במחשבה.

کتابخانه

בן, בהקדמו ושל קצית מקומות עבודה
לישתיאמט משתתפי מילקוב אחרי משיב
לילדים היו ערומים: "אגא, במה עכבר
עכשיו?" — ואחרי: הילח חנוכה
המולדתם ידעו, על דקט וזו תוכלו לחנך
של משחק המלים של יודידה, ליום שבו
לילתו במבוגרת דרד לגבילית לאסאגאמא,
דברו של לום-אגאם ושל תחורגו.
הילתו למי אור אורם וכל תחורגו ויחורג
לחלם תנה תחורגו המבוגרת לגסור
אישית תחורגו המבוגרת. בני מילקוב, כן
שחשע שני לירי במושק וקסמא "אגא"
אחרי אור וכו',
אני תכלה: "אני תנעה תחורגו"
יחורגו, בני 11-13 שנים תחורגות חורג:
אני יודע אגא, בני תחורגות אני עליה
"לום", בקומת "לום", "אני תחורגו"
חורג: תחורגות: "אחורגו אחורג", "אני תחורגו"

[illegible]

בשעה שיש אתה ואת חתך אוננים, יש לך בן
בשבע; ואת חתך חרדי; והיו לנו בנים
אחזקת כשמה תחוללניקת ובשבת המדו;
באשון - קומנוסטים מאובדים, ובשני
קשם שהיו עד שם שלוש בשבים, כחיו
את רכב ליתור, ולי, לעומת זאת, חתך
יחור תחוללניקת לרסום משפחתי במסגל
לנו, ולכן קיטחתי להסדתי איתו. והנה
בזמן בשני אחד פגמתי תחוללניקת ואת
לך בחרת כחולדיו, כבפגמי, תחוללניקת
בשבת. ומכשם תחוללניקת יש חתך תחוללניקת
מקס-מוריס קולני. ומכשם ויתר כל גדול
בשבת שירותו אומרוסבים משלם, אך אחד
איתו לרסום תחוללניקת ללכת כדגל. ואיתו
איתו מ' - כחיו במדור בעל - מ' מקסום,
לעזר קומת תחוללניקת מ' תשע' - שאלתי את
לעזר ויכחן כי הוא קדמו במסלולו.
ולעזר בעתורתי, אמר לי, הוא ששם עיניו
לעזרתי.

ואיש שדקולב לא מני בידיו-הולמבעס ונא
 ירם בקרם באקסאטם דלמס חסמלל אטס,
 און קיטן נרחה וקור-המבעס על גרמם ברין
 מנטס מוסמסמס, מנור, עס מניס נסחא
 מני מרדלל דהגיס וקור-כור-נשחא
 דוועסם חלל עס ריפול, וואו חתי למוש
 חלוק חלל ברישול על כחמיס עסמטות,
 ידיו כטיסס, עס כרסם, שוית חלל דע
 לגורחת, שיחול לו מרצת על קו בלא דע
 ציחז עס חללונדי ונרצחו בארם כשיח
 נסיון שוועלעל בסיסם עת.
 "אחת, ראש, לא בן" - שאל.
 "נוריי, ראש, שייני גרמם נסחא
 וס'ח' חרצת חלל בסיס, אר ריפול על
 כחל חלל יסיוח: אר מקווא שסחא יסיוח
 כמול מנבו, וואס אקא שויתו" -
 "לכל" עסם שרעו לו "והורמט"
 שבי, עס שקול גילק יענינו חייסות

מאד לא היה לי כל ברירה לעשות
לחיידיה שבשנים הבחולל על שבוב
לעמוד לפניו. "אני שמע אשתי בדרך
לעמוד לפניו. והחליבו מלאח אשתי בלח
במקום. כל זאת עזר לי. הכלל בזה חביב
על כשרו. שפיתח את דמיון אחרו. מפני
לא תא : כן קטן פתח את דמיון. ובדאי לא
במקרה נדוד. לכן בדמיון הנדוד על
"סניאנו" ו"סניאנו" ו"סניאנו" ו"סניאנו"
התהא אם ירדקו אתהו על גמסו לא ידעו
ומזו לא ידעו לא שם לא שם. והאשתי לא
ירדקו על גמסו על כל הבחולל בזה
שירדקו לא עזרו מן בדידי. אך יד כחליב
עזר. בזה אשתי אשתי ממשק שחמם
אני. אני בזה מבינים. והכח — מרע
הכל קודמין על דמיון —
היו. כן הבחולל ודמיון — ואת הנדוד
הזה השאר למקד הבחי.

לאחר חמשה חזם עם בקעת חירדן, תאחובה, האכרית, שהפכה לו למידה גם קדש שטן מוצח... רציתי לספר על אותו יום עצמאות וטוב שמש ממנו שנמשנו חירדן של יור, מספר חברים שרצו להרגיש אחרת ביום שאמור היה להיות יום זה, ושנותני אותנו, החיים, אופי שלילי ללא מענה, ואין בזה מילים יפות אלא שתוקן נוראה.

יום העצמאות 1974.
אין מצחלות ואין חוגגים. טורי המצעד
התחלפו לסורי שמות, אותם שצעדו אל שתיקת
מותם.

לחיוכר בסח שאמר ניד, שלא עובדת חמוות
היא חקוכעת אלא המסרה שלמענה ניתנו
החיים. חמוות צורך תובן, סעם, צער שאין
אחריו חמלה.

לא מכבר נדמן לידיו של ומי ברטיס ביקור
של "עיונה", סנחשת בקלפים, ספלי-קפה
סודיות מובטחת.

הזקנה המבשלת שחיתות אמורה לפרוץ כל אלה והתגלותה לסרבות הפלא בנערה צעירה חניינת למדי וגם מקום החתירה, ספק אם היה דוסה לסאורתינישופים. „תנאי העבודה השתפרו“, ציין ומי לעצמו ושאל: „את היא

הסתכלה בו לרגע בסבט חודר ואמרה: "ניחוש
ראשון, אתה אוהב מתוק?"
"יוצא מן הכלל?" קרא בחתפתעות, "איך
יזעת?"

התפנתה סוחלטת בשבועיים חקרוֹבִים. לבסוף
באה לה הארח והיא קראה:
"אני רואה! אני רואה! חיה לך משהו ביד!"

ותקבלה.
 "ביד" חורה בעקשנות, "ביד".
 "לא וובר שחיה לי משהו ביד" נאלץ לאבובח
 "או זה רגל" סראח בבזס.

קרסול" חודה בלחש.
אתה רואה ו' אמרה בגאווה בלתי מושתר
מאז חרבן את ראשו מגודל המעמד.
אולי נעזב את העבר ונעבור לעתיד ו' הציע

יִרְחַק בּוֹ סִבֵּט זֶעֶם וּשְׁבַח אֶל חֶסֶד : „אֲנִי
רֹאֵה אֶשֶׁת” לַחֵשֶׁךְ „לְעֵרִירָה, שְׁחִרְחִירֹת,
מִסְתֻּרִיּוֹת. אֲנִי רֹאֵה מֵיטָה רַחֲבָה, חֲרִבָּה אֲנִי
הַחֵמָּה.”

קרא בחתרגשות, "מגישת עם מי?"
ועם בעלת של תאשה" השיבה חמגחשת.
כל חלומותיו גווז בעשן, "משהו יותר כעו
אין לך בשבילי?" שאל.

בשטח חסאמארי אפשר רק לנסוע, כמכונית סנורה, בעלת נג קשה. החלו-
נות מונמים וחילדים יישכו במושב ח-
אחורי כלוויית מבוגר. היות, לעומת

אה ביצורים חגדולים והצבעוניים, ה-
סתגללי לאיטם (מהירות מותרת 15
קמ"ש) בכביש עקלתון חז-סיסרי, ש-
אורכו 7 ק"מ וחוא מתובנן בך, שחנז-
סע בו אינז רואח את אשר לפניו או

טומים ואוריקט. ששמאל זון קרנפים,
צא לנטוע לאט. הם מסונלים לתקוף!
סה עושים כמקרה כוזב? עוצרים את
הרכב, כמובן, ומפעילים את הצופר.

שר אחד מהם חוצה את חבביש מבלי להביט ימינה שמאלה-ימינה, זה בסדר מור ובחתאם לחוקי התנועה. חשל-ים דורשים במפורש: „וכות קדימח לחיות!“. היענים הם כתקופת חיי-

החור-לבן - אלה התימים של המטרו-
נים. מסוירים בשטח והשומרים -
מדי טאפארי בצבע חאקי-ירוקה, בו-
נים רחבי היתורה ובכלל חופעה של
ידיים - תפקידם לדאוג שחלל יתח

לחאקטארי של תפארת חרמתי-גני
וואלס צבי קירמאני. הוא חסגחל.
וא יודע לחטביו חמוץ, אך מי שרואה
שמוע פרטים מרתקים עוד יותר —

100

100

11

1

SECRET

P. 11

